

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem Varia Ervditione Noviter evoluta

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Hydra Lernæa est invidia, capitosa plebs, & septem vitia capitalia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

His jacet horrendum Tiberino gurgite monstrum:
 Hac cælum cervice tuli. Defessa jubendo
 Sæva Jovis conjux: ego sum indefessus agendo.

Qui Herculis facinora ad historiam revocant, dicunt eum ætatis suæ
 auctem præstantissimum fuisse, magnasque ductasse copias: quidquid ter-
 rarum Oceano cingitur, peragrâsse: sustulisse tyrannos, quotquot erant
 graves, & subjectis intolerabiles; aut si qua civitas injuriosè finitimas di-
 tiones infestaret, inmani assueta victui, aut hospitem nefariis gaudens cæ-
 tionibus. Pro quibus legitima regna, moderatasque respublicas constituit,
 & in vitam, humanos induxit mores, ac sociabiles. Adhæc cum Græcis
 juxta versatus est ac barbaris, cum maritimis, atque mediterraneis: quibus
 antea malè conveniebat per infida commercia; & in desertis terris urbes
 condidit, fluminæque avertit, campos inundantia; vias aperuit in diffi-
 cilibus ascensu montibus; nihil non molitus, ut mare & terra quàm la-
 tissimè paterent cunctorum usibus mortalium. Hæc Dionys. lib. 1.

Ethica.

I. (d) Si moralem sensum spectemus, quid aliud sunt tot monstra
 domita, & exterminata, quàm pravæ concupiscentiæ sub jugum rationis
 missæ, & varia animi vitia expugnata? Nam quòd Hercules etiamnum
 infans cunabula sua virtute illustravit, geminos serpentes suffocando,
 quid aliud innuitur, quàm indolis bonæ radios jam in prima ætatis aurora
 elucescere? *segullum* est terræ genus in summo solo, ex quo metallarii co-
 gnoscunt subesse venam auri: quare visis his signis perfodiunt terram,
 & latens aurum erunt. Pari ratione pueritia dat specimina futuræ pro-
 bitatis vel improbitatis. Ovidius canit:

Ingenium cœleste suis velocius annis
 Surgit, & ingrata fert mala damna moræ.

Et illud alterius Poëtæ:

----- Virtus non postulat annos.

II. (e) Hercules ab anguibus ad Hydram, seu Draconem, gradum
 pugnando & vincendo fecit. Quæ bellua quid aliud est, quàm vel *Invi-*
dia, quæ superanda, ad virtutem grassanti; vel plebis opinio & obtrecta-
 tio, utique viro forti & sapienti contemnenda. Utrumque expressit Ho-
 ratius. De Invidia in Epistolis ait:

N n 3

---- Diram

(d) Cupiditates indomita sunt monstra Herculeæ. (e) Hydra Lerna est invidia,
 plebs capiosa, & 7. vitia capitalia.

----- Diram qui contudit hydram,
Notaque fatali portenta labore subegit.
Comperit invidiam supremo sine domandam

Idem de plebe lib. 2. Epist. 1.

Bellua multorum es capitum? nam quid sequar? aut quem?

Alii namque aliis tenentur studiis, & difficile est feligere, quos imiteris. Non enim, inquit Seneca, ea felicitas est mortalium, ut tutior sit via, quàm plures præeunt. Et universim de vitiis dici potest, resectis aliis, alia subnasci. Horat. lib. 4. Od. 4.

Non hydra secto corpore firmior

Vinci dolentem crevit in Herculem.

Hinc in adagiis *hydram secare*, dicitur, cui post multiplices victorias, semper nova seges pugnandi objicitur. Expertus est Hercules, cui post Lernæam belluam interfectam, cum novis identidem monstris decertandum fuit. Ubi notandum, ad hydram perimendam, & ferro & igne opus fuisse, quò adurerentur succrescentes capitum fibræ: nam frustra ferro compescas malum, nisi semen mali tollas in radice. 2. Hydra oppressa, Symbolum etiam est Principis magnanimi & prudentis, rebelles perdomantis, vel ferro, id est, robore ac armis: vel igne, consilio & sapientia. 3. Per Hydram Lernæam intelligas 7. vitia capitalia, ex quibus veluti fontibus ac capitibus, tanquam ex corrupta radice, omnis generis pestes oriuntur. Hercules sanè, nisi septem Hydræ capita præcidisset, mille alia repullulassent. Testis ipse de se apud Ovidium lib. 9. Metam. ubi loquitur de Acheloo sub serpentis specie secum dimicante:

Pars quota Lernææ serpens erit unus Echidnæ?

Vulneribus fecunda suis erat illa: nec ullum

De comitum numero caput est impunè recisum;

Quin gemino cervix hæredæ valentior esset.

Hanc ego ramosam natis è cæde colubris;

Crescentemque malo, domui: domitanque peremi.

Eiusmodi Draconem seu Hydram vidit Joannes Apocal. 13. v. 1. *de mari*, tanquam ex Lernæa palude, *ascendentem, habentem capita septem, & cornua decem, & super cornua eius decem diademata.* In quem locum Blasius Viegas noster: Capitalia, inquit, vitia comparantur draconi, qui ex serpente diuturnitate temporis in grandem magnitudinem excrescit, ita septem vitia capitalia dum sinuntur sive consuetudine, sive naturæ corruptelâ

ruptelâ excrefcere, demum fiunt lethifera, & immenfi dracones exiftunt. Quod malum ne exiftat, amputanda ferpentum capita, dum parva funt, juxta pſalmum 136. ubi beatus dicitur, qui *Babylonis parvulos alliferit ad perram*. Id eſt, concupiſcentiam, dum parva eſt, abſciderit aut contriverit. Deinde comparantur ſeptem capitalia vitia ſeptenis draconis capitibus, quoniam draco criſtam geſtare capite dicitur, Apoſtolus Joannes *cornua* appellat; omnia quippe peccata quandam ſuperbiæ criſtam gerunt, quatenus homo per ſuperbiam contemnit Divinam legem, per quam à peccando prohibetur; quod Hieremias indicat cap. 1. *Confregiſti jugum, rupiſti vincula, dixiſti: non ſerviam*. Per *diademata* ſignificatur, hæc ſeptem capitalia vitia in mundo dominari, & propterea inſtar Principum, regales coronas in capite geſtare. Paulus monet Rom. 6. *Non regnet peccatum in corpore veſtro mortali, ut obediatis concupiſcentiis eius*. Quid enim indignius, quàm ſe huic tyrannidi ſubjicere? Nam *Omnis*, Chriſto aſſerente, *qui facit peccatum, ſervus eſt peccati*. Joan. 8. v. 34. Hæc Viegas. Arripiat igitur Hercules Chriſtianus *clavam* firmæ voluntatis ab honeſto non diſcedendi, & *facem*, id eſt, dolorem eius non repetendi, quod adverſus propositum ſuum deliquit, idque frequenter quotidiana in ſemetipſum inquisitione; enimverò ſi ſtudium hoc ſingulis diebus excolatur, *Excetra* viroſæ, nempe Concupiſcentiæ praviæ vires minuentur, paulatimque ſuccidentur ac exurentur.

III. (f) Inter alia Herculis certamina, difficile unum cum Acheloo fuit, de quo in Acheloo; deinde cum gigante *Anteo*. Hæc luſta pugnam *Rationis* cum *Appetitu* ſignificat. Eſt enim Hercules, inquit Cornelius à Lapide in cap. 11. Eccleſiaſtæ v. 10. *Mentis & Spiritus Symbolum*; per *Antæum*, id eſt, *contrarium*, denotatur *corpus*. Herculis pectus eſt ſapientiæ & prudentiæ ſedes, cui perpetuum eſt cum Appetitu & Voluptatibus certamen; pertinaciter enim reſiſtunt, nec facile ab illa ſuperari ſe ſiunt; niſi *Corpus* ita in altum, & procul à rerum terrenarum contactu mens extulerit, ut pedes, hoc eſt, affectiones, nullum ampliùs fomentum à tellure accipiant; imò cupiditates, velut terræ filii prorfus interficiantur. Et hæc eſt omnium victoria præſtantiffima: unde in Scipionis Africanum tumulo legitur elegantiffimus hic Verſiculus:

Maxima cunctarum Victoria, victa voluptas:
Et Boëtius hoc ipſum Herculis factum celebrans, ait:

----- ſuperata tellus
ſidera donat,

Demosthenes

(f) *Rationis & appetitus luſtama n.*